

нитъ епопеи за величието на българското оржие. Устремътъ—небивалиятъ устремъ, понесе първитъ редове, които преминаха подъ най-честъ артилерийски огънь разстоянието между нашитъ позиции и фортоветъ.

Съ всичкитъ си приспособления и тежка артилерия, голѣмъ и отлично командванъ гарнизонъ, крепостта се огъна подъ силния духъ на българина. Тридесетъ часа бѣха достатъчни за нашитъ герои да превзематъ първокласната одринска крепостъ, чийто планове за отбрана бѣха дѣло на голѣмитъ европейски военни инженери—строители: германеца генералъ Фонъ деръ Голцъ и французина, генералъ Вайгандъ.

Въ тази атака 11 пех. Сливенски полкъ остана резервъ на 57 пех. полкъ, който настѣпи къмъ „Кавказъ-табия“. Къмъ 7 часа сутринята на 13 Мартъ, полка бѣше на 1200 крачки предъ „Кавказъ-табия“.

На 8 часа сутринята се извърши. незабелезано отъ противника, движението къмъ „Мезаръ-тепе“, гдето се получи радостната вестъ, че всичкитъ фортове сж паднали въ наши рѣце и изпълнението на задачата да се заеме „Мезаръ-тепе“ ставаше излишна.

Презъ време на движението си като резервъ, подъ артилерийския огънь на противника, полка даде 1 подофицеръ убитъ и 8 редника ранени.